

ที่ ยธ ๐๗๑๑.๕/ ๗๔๖๗

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม
๒๒๒ ถนนนนทบุรี ๑
ตำบลสวนใหญ่ อำเภอเมืองนนทบุรี
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการอนุญาตให้ผู้ต้องขังออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๕๙

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการทัณฑสถาน สถานกักขังและสถานกักกัน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการอนุญาตให้ผู้ต้องขังออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๕๙

ตามที่กรมราชทัณฑ์ได้มีการนำผู้ต้องขังออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำ/ทัณฑสถานซึ่งปัจจุบันปฏิบัติเป็นไปตามระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๖ เรื่อง การอนุญาตให้ผู้ต้องขังออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำ นั้น

เพื่อให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการปรับปรุงกฎหมายการอนุญาตให้ผู้ต้องขังออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว เกิดประสิทธิภาพสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน และเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน กรมราชทัณฑ์เห็นสมควรให้มีระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการอนุญาตให้ผู้ต้องขังออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำ พ.ศ.๒๕๕๙ ซึ่งมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายกอบเกียรติ กสิวิวัฒน์)
รองปลัดกระทรวงยุติธรรม รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมราชทัณฑ์

กองนิติการ กลุ่มงานพัฒนางานนิติการ
โทร. ๐ ๒๙๖๗ ๓๓๕๙-๖๐ โทรสาร ๐ ๒๙๖๗ ๓๓๕๙

๑๐๐ ราชทัณฑ์ ๑๑ ตุลาคม ๒๔๙๙ ศักดิ์ศรีราชทัณฑ์ มุ่งมั่น...ป้องกันสังคม
A Centenary of Providing Public Safety

ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการอนุญาตให้ผู้ต้องขังออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำ
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๖ เรื่อง การอนุญาตให้ผู้ต้องขังออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำ เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็วเกิดประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน และเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และข้อ ๔ ข้อ ๓๘ ข้อ ๓๙ และข้อ ๗๓ ของกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการอนุญาตให้ผู้ต้องขังออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๖ เรื่อง การอนุญาตให้ผู้ต้องขังออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำ

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการอื่นใดของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“เรือนจำ” หมายความรวมถึง ทัณฑสถาน

“ผู้บัญชาการเรือนจำ” หมายความรวมถึง ผู้อำนวยการทัณฑสถาน

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๖ หากแพทย์ หรือเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ตรวจพบว่าผู้ต้องขังคนใดป่วยเจ็บซึ่งจำเป็นต้องส่งออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำ ให้แพทย์ หรือเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์แจ้งต่อพัศดีและทำรายงานยื่นต่อผู้บัญชาการเรือนจำ โดยรายงานให้ปรากฏข้อต่อไปนี้ คือ

(๑) ชื่อ – สกุล ของผู้ต้องขัง

(๒) อายุและแดนที่ผู้ต้องขังถูกควบคุม

(๓) วันเดือนปีที่ตรวจอาการเจ็บป่วย

/(๔) อาการ ...

(๔) อาการหรืออาการแสดงของการเจ็บป่วยที่ตรวจพบ

(๕) ชื่อโรคหรืออาการเจ็บป่วย

(๖) ความเห็นในเรื่องโรคหรือชนิดของการเจ็บป่วย

(๗) เพียงเท่าอุปกรณ์ในการรักษาพยาบาลที่มีอยู่ ณ เรือนจำแห่งที่ผู้ต้องขังอยู่นั้น จะทำการรักษาพยาบาลต่อไปในเรือนจำจะทุเลาดีขึ้นหรือไม่

(๘) ควรจะออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำนี้ที่ใด

ข้อ ๗ เมื่อพัศดีได้ทราบว่าผู้ต้องขังคนใดป่วยเจ็บ และแพทย์ หรือเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ได้รายงานไปยังผู้บัญชาการเรือนจำควรให้ออกไปรักษาตัวภายนอก ให้พัศดีตรวจสอบข้อความดังต่อไปนี้แล้วเสนอไปยังผู้บัญชาการเรือนจำ คือ

(๑) ชื่อ – สกุล ของผู้ต้องขัง

(๒) อายุและแดนที่ผู้ต้องขังถูกควบคุม

(๓) วันที่รับตัวผู้ต้องขังเข้าเรือนจำ

(๔) ผู้ต้องขังอยู่ในประเภทใด

(๕) เลขคดีและฐานความผิดที่ต้องหา

(๖) กำหนดโทษ

(๗) ได้รับโทษมาแล้วเท่าใด ยังเหลืออีกเท่าใด

(๘) ปรากฏว่าป่วยเจ็บมานานเท่าใดแล้ว และได้ให้พักการงานรักษาพยาบาลในเรือนจำจำนวนเท่าใด

(๙) เห็นควรอนุญาตให้ออกไปรักษาตัวภายนอกเรือนจำหรือไม่ โดยเหตุผลอย่างไร

ข้อ ๘ ในกรณีที่จะรายงานดังกล่าวมาในข้อ ๖ และ ๗ ไม่ทัน ให้แพทย์ หรือเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์รายงานโดยให้ปรากฏแต่เพียงชื่อ-สกุลผู้ต้องขัง อาการป่วยเจ็บ และสถานที่ซึ่งควรให้ออกไปรักษา เมื่อพัศดีได้รับรายงานแล้วให้ตรวจสอบชื่อ – สกุลผู้ต้องขัง ประเภทที่ผู้ต้องขังอยู่ ฐานความผิดที่ต้องโทษกำหนดที่ยังเหลืออยู่ แล้วเสนอผู้บัญชาการเรือนจำต่อไป

ข้อ ๙ เมื่อผู้บัญชาการเรือนจำได้รับรายงานว่า ผู้ต้องขังคนใดป่วยเจ็บควรให้ออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำ ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) กรณีแบบไปและกลับในวันเดียวกัน หากพิจารณาเห็นควร ให้ผู้บัญชาการเรือนจำอนุญาตส่งตัวผู้ต้องขังดังกล่าวไปรับการตรวจวินิจฉัยและรับการรักษา ณ โรงพยาบาลภายนอกเรือนจำตามที่แพทย์ หรือเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์เสนอ

(๒) กรณีเมื่อเรือนจำส่งตัวผู้ต้องขังป่วยออกไปตรวจรักษาตาม (๑) หากแพทย์ผู้ทำการรักษามีความเห็นว่าสมควรรับตัวผู้ต้องขังไว้รักษาที่โรงพยาบาล ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่ควบคุมขอหลักฐานและความเห็นของแพทย์ผู้ทำการรักษาประกอบการจัดทำรายงานด่วนเสนอผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณา

ก. หากเห็นด้วยกับความเห็นของแพทย์ผู้ทำการรักษาให้ผู้บัญชาการเรือนจำมีคำสั่งอนุญาต จากนั้นให้มีหนังสือรายงานผลไปยังอธิบดี พร้อมทั้งส่งสำเนารายงานของแพทย์และสำเนารายงานของพัศดี ตลอดจนสำเนาหลักฐานอย่างอื่นที่มีอยู่นั้นไปด้วยโดยเร็ว

/ข. หากไม่ ...

ข. หากไม่เห็นด้วยกับความเห็นของแพทย์ผู้ทำการรักษาหรือมีเหตุฉุกเฉินอื่นอันอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ต้องขัง ให้นำผู้ต้องขังป่วยกลับเข้ารักษาพยาบาลภายในเรือนจำและจัดการช่วยเหลือโดยประการอื่นเท่าที่เห็นจำเป็น ทั้งนี้ให้รายงานอธิบดีพร้อมทั้งส่งสำเนารายงานของแพทย์และสำเนารายงานของพัศดี ตลอดจนสำเนาหลักฐานอย่างอื่นที่มีอยู่นั้นไปด้วยโดยเร็ว

(๓) หากเห็นว่ามีข้อความที่ยังสงสัยอยู่ ผู้บัญชาการเรือนจำจะสั่งให้ทำรายงานเพิ่มเติมมาหรือจะสั่งให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดบังคับบัญชาคนอื่นไปตรวจสอบทำรายงานประกอบมา หรือจะสั่งตั้งกรรมการขึ้นให้ทำการตรวจสอบเสียก่อนก็แล้วแต่เห็นควร

ข้อ ๑๐ ผู้ต้องขังป่วยฉุกเฉิน ให้แพทย์ หรือเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์เข้าตรวจดูอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นโดยด่วน หากเห็นควรต้องนำตัวผู้ต้องขังป่วยฉุกเฉินออกไปรับการตรวจรักษายังโรงพยาบาลภายนอกเรือนจำ ให้รายงานต่อพัศดีและผู้บัญชาการเรือนจำทันที โดยดำเนินการเร่งด่วนตาม ข้อ ๘ และข้อ ๙(๑) (๒)

ข้อ ๑๑ ผู้ต้องขังที่ได้รับอนุญาตให้ออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ต้องอยู่ภายในเขตซึ่งกำหนดให้อยู่ เว้นแต่การออกนอกเขตที่กำหนดนั้นเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนเพื่อการวินิจฉัยโรคตามคำสั่งแพทย์ หรือกรณีฉุกเฉินอันอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ต้องขัง

(๒) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานเรือนจำ หรือพนักงานสืบสวน พนักงานสอบสวน หรือแพทย์ เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ ตรวจอาการป่วยเจ็บและการปฏิบัติตามเงื่อนไขแห่งการอนุญาตนั้นได้

(๓) เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจอาการหรือตรวจการปฏิบัติตามเงื่อนไขสั่งให้กลับเรือนจำจะต้องกลับไปเรือนจำที่ได้รับอนุญาต เว้นแต่ผู้บัญชาการเรือนจำนั้นหรืออธิบดีจะสั่งให้ไปอยู่ในเรือนจำอื่น

ถ้าไม่กลับเรือนจำตามวรรคต้น ผู้ต้องขังนั้นอาจถูกจับตัวส่งเรือนจำได้โดยไม่ต้องมีหมาย

(๔) เงื่อนไขดังกล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้บัญชาการเรือนจำหรืออธิบดีมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติม เมื่อได้รับคำสั่งแล้วจะต้องปฏิบัติตาม

ข้อ ๑๒ ผู้ต้องขังออกจากเขตซึ่งกำหนดไว้เป็นเงื่อนไข ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้ต้องขังหลบหนีในกรณีอื่น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายกอบเกียรติ กสิวิวัฒน์)
รองปลัดกระทรวงยุติธรรม รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมราชทัณฑ์